

Selecció d'aforismes de Joan Fuster

Extrets del llibre *Consells, proverbis i insolències* (1968), 3a ed. Ara Llibres (2022)

- M'odien i això no té importància: però m'obliguen a odiar-los, i això sí que en té.
- Creu-me, jove: no et faces cas! A la teua edat, un es passa la vida fent-se trampa a si mateix.
- La majoria d'edat arriba quan el fill comença a sentir compassió del pare. Digueu les lleis el que vulguen.
- Les persones felices no tenen memòria.
- Els desmemoriats sempre tenen la consciència tranquil·la.
- No convé tenir massa memòria. La memòria, sovint és rancuniosa.
- Afanyeu-vos a estimar. Els amors tardans ja no són amors: són manies.
- Forma part d'una bona educació saber en quines ocasions cal ser maleducat.
- El mal d'Europa és que encara hi ha milions de jacobins per civilitzar.
- No us feu il·lusions: el poder canvia de mans, però rarament vacil·la.
- La veritat no sempre coincideix amb la justícia, t'ho advertesc.
- No ho hem après; ens ho han inculcat!
- Ah, si pogués triar les meues indignacions!
- Com que no m'atrevesc a dir el que pense, m'esforce a dir el que hauria de pensar.
- Sóc un perpetu convalescent dels meus prejudicis.
- Som sincers en la mesura que ens convé ser-ho, i no més.
- La llibertat és un hàbit, i no resulta gens fàcil d'adquirir. Només s'adquireix amb la pràctica!
- El que mana vol que els manats siguin dòcils. Hem de partir d'aquesta obvietat.
- Potser el treball dignifique l'home. No ho sé. Però, indiscutiblement, el cansa.
- No val la pena ser orgullós: cansa molt, això.
- Digueu la veritat. Així us vengeu.
- Si tens un fill, ensenya'l a ser lliure. Encara que siga a costa teua. En realitat, haurà de ser a costa teua...
- No tingueu més conviccions que les decididament imprescindibles.
- Res no uneix tant com una bestiesa compartida.
- Entre el bé i el mal, podríem aspirar a l'alegria.
- La joventut és una *cosa* de la qual cal usar i abusar: no som joves dues vegades.
- Endevinar els amics: aquest és el secret.
- Només hi ha una manera seriosa de llegir, que és rellegir.
- Els llibres no supleixen la vida, però la vida tampoc no supleix els llibres.
- És la conclusió a què he arribat: només hi ha un *pecat mortal*, i són les faltes d'ortografia.
- Em posa molt trist això d'estar escoltant com parla una persona intel·ligent i que no m'interessa gens el que em diu.
- Les idees, clares; els sentiments, confusos.
- M'acuseu de sarcàstic. I per què no ho hauria de ser? Si amb prou feines arribe a tolerar-me a mi mateix!
- Sens dubte, el llop no odia l'ovella quan la devora. Siga com siga, la devora.

- Les dents són per a mossegar, en principi. Ensenyar-les en un somriure és contra natura.
- Ningú no s'ha d'enganyar: dir "bon dia" ja és fer literatura.
- Quan una revolució és impossible corre el risc de convertir-se en el contrari: en una reacció.
- Tots, si arribem a tenir raó, la tenim a mitges.
- Els únics plaers que no defrauden són els imprevistos.
- El perill atrau perquè altera la rutina.
- Tens un cos: aprofita'l!
- Un bon llibre sempre és una provocació.
- Llegir no és fugir. Llegir és seguir vivint, i cadascú ho fa a la seua manera.
- No faces de la teua ignorància un argument.
- Cinc sentits corporals. Demanem-ne més!
- Tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres.
- Reivindiqueu sempre el dret a canviar d'opinió: és el primer que us negaran els vostres enemics.
- Les poques lectures aparten de la vida; les moltes hi acosten.
- La meua posteritat serà de paper.
- L'eufemisme és ja, en si, una mentida.
- No començarem a conèixer una persona fins que no la veurem fora de si.
- Si el sentit comú –allò que en diem sentit comú– fos realment comú, enfolliríem.
- De tota manera, és aconsellable que envelleixis simultàniament amb el teu cos.
- Sembla una bajanada, però la primera condició de ser cínic és que els altres no ho siguin.
- A mi, l'alcohol em fa més comprensiu.
- Potser mai no som tan sincers com quan fingim ser sincers.
- Per això crec que no hi ha una diferència massa essencial, a efectes del consumidor, entre la filosofia i el conyac o la morfina.
- En moltes coses, però en l'amor particularment, l'experiència sol ser un defecte. Per això el primer amor és recordat com el millor –és el millor.
- Rarament es pot formular una veritat –cert tipus de veritat, en tot cas– sense que sembli una insolència.
- Perquè l'ull pugui veure's ell mateix, li cal la mediació de l'espill. La consciència també en necessita un, d'espill. No ens veiem –o coneixem– sinó mirant-nos en altri.
- Desenganyeu-vos, amics assistents als concerts: la música –tota la música, de Bach a Armstrong– és per a dansar-la i tocar-la.
- En el diàleg, més important que parlar és escoltar el que els altres diuen.
- Només ens pot refutar un que pense com nosaltres.
- Si l'home adult enyora la seua infància, és perquè no se'n recorda, o perquè se'n recorda malament.
- Un amor sense decepcions no seria amor; seria, què sé jo?, confitura o música de Bach.
- Una persona que ens estima és un perill permanent.
- Obediència és seguretat.
- Contra el bé i contra el mal –contra les pretensions de l'un i de l'altre– només tenim una defensa: la ironia.
- Pensa –sobre tu mateix, sobre el món, sobre qualsevol cosa-, i et sentiràs distint dels altres: la reflexió aïlla.
- No desertes, rebel·la't –si pots, és clar.
- No aconselles a ningú que no faça una cosa, si no l'has feta tu abans, ni li aconselles que en faça alguna, si tu ja l'has feta. Però, per poc que pugues, no aconselles mai res.
- Els adjectius són sempre subjectius.
- La primera obligació d'un escriptor és de fer-se llegir.
- Qui té llengua, de Roma ve.
- Aprofiteu la primera ocasió que se us presente, per erigir-vos en acusadors abans que els altres: amb això ja tindreu mitja partida guanyada.
- Bon dia, lector amic, futur cadàver, futur no-res!
- Les dones viuen; els homes, en general, es pensen viure.
- Viure és antihigiènic.

- La felicitat... La felicitat, diguem-ho clarament, consisteix en qualsevol forma d'abús.
- La sort va a parar a qui en té.
- L'amor ens permet de ser imbècils impunement.
- No és que m'agrade dir "jo"; és que no tinc dret a parlar amb un altre pronom personal.
- I morir deu ser deixar d'escriure.
- Allò que més m'interessa de les "meues" (diguem-ne "meues") idees són les objeccions que jo mateix podria posar-hi.
- Corregir i augmentar: això és la cultura.
- No acceptes la derrota fins que no trobes que en sortiràs guanyant.
- Qualsevol poder és abús de poder. Això va en la mateixa naturalesa de les coses.
- Quan comences una conversa amb algú, de fet ja li estàs demanant un favor.
- No et refies de la teua consciència. Tendrà a donar-te la raó.
- Una persona sana no filosofa, viu.
- No facis versos sobre la mort: és inútil. Fes testament, que resulta molt més pràctic.
- Tots els primers pecats tenen, com el d'Eva, un mateix mòbil: la curiositat. El segon pecat —la repetició del primer— es fa per orgull. Després, ja tot és qüestió d'hàbit."
- Si per casualitat ets virtuós —qualsevulla que sia la mena de virtut que professis—, convé que ho dissimulis. Així t'estalviaràs almenys dues molèsties considerables: la de ser admirat i la de ser menyspreat.
- Escriure —fer literatura— és tot això que vostès diuen, i a més a més, una forma de venjança.
- De tota novel·la, sempre en sobra la meitat.
- El profeta, més que endevinar, provoca.

Referència bibliogràfica dels llibres de poesia de Joan Fuster

- *77 poemes*. Edita: Pagès, 2022
- *Poesia completa 1945-1987*. Edita: Institució Alfons el Magnànim, 2018
- *Joan Fuster recitable*. Edita: Edicions 96, 2016 (llibre-CD)
- *Poesia (Set llibres de versos, Obra pia, Poemes solts)*, dins *Obra completa. Volum Primer*. Editen: Edicions 62, , Diputació de Barcelona i Universitat de València, 2002

Tots aquests llibres es poden trobar al Catàleg de la Xarxa de Biblioteques Municipals (<https://bibliotecavirtual.diba.cat/inici>)

